

HERMAN J BERGE
665, rue de Neudorf
L-2220-Luxembourg
Luxembourg

Phone : +352 43 12 65
Fax : +352 26 43 12 11

Fylkesmannen i Nord-Trøndelag
Postboks 2600
7734 Steinkjer

Luxembourg 4. april 2011

Att : Fylkesmannen, rette vedkommende
Ad : Klage over Konesjon gitt 141210: Ulovlig prissamarbeid –
Mæle/Ulvig/Kiærs kjøp av Norske skogs eiendommer
Saksnr : 10/544-14
Deres Referanser :
Vår Referanse :
Oversendelse : Faks
Deres faks nr : +47 74 16 80 53
Antall sider : 5
Vedlegg :
Kopi :

14. desember 2010 ble følgende vedtak fattet av Namsskogan kommunestyre (vedtak 110/10) i konsesjonssak 10/544:

" 1. Namsskogan kommune gir Namdal Bruk AS konsesjon for erverv av eiendommene i henhold til konsesjonssøknad med vedlegg av 01.07.2010 til avtalt pris kr 76.500.000,- pluss omkostninger, med følgende vilkår:

a) Selskapet skal ha bemannet administrasjon varig lokalisert i Namsskogan kommune.

Enstemmig vedtatt.

Begrunnelse:

Ervervet er i tråd med konsesjonslovens formål og bestemmelser. Varig bemannet administrasjon lokalisert i Namsskogan kommune begrunnes med at 53 % av areal og ressursgrunnlaget for Namdal Bruk ligger i Namsskogan kommune."

Det ble klaget over vedtaket i vårt brev av 11. januar 2011 til Namsskogan kommune.

8. mars 2011 fattet Namsskogan kommunestyre følgende vedtak i forbindelse med vår klage:

"Klagene fra henholdsvis Arild og Terje Lundquist v/advokat Berge og Grong kommune v/ordfører Erik Seem, avvises da de ikke er vurdert å være klageberettiget.

Begrunnelse:

Vedtaket til Namsskogan kommunestyre er innenfor konsesjonslovens formål og bestemmelser, jfr konsesjonslovens §§ 1 og 9. Klagene fra Arild og Terje Lundquist v/advokat Berge og Grong kommune v/ordfører Erik Seem avvises da de ikke er vurdert å være klageberettiget, jfr rundskriv M-2/2009."

Vedtaket – uten annen begrunnelse enn ovennevnte – ble mottatt her 15. mars 2011. Det klages herved over avvisningsvedtaket av 8. mars 2011. Klagen er rettidig.

Kommunen har i sitt avvisningsvedtak informert oss om at klagen skal stiles direkte til fylkesmannen. Av fvl § 32 fremgår det derimot at klagen skal sendes til det organ som har truffet vedtaket, i dette tilfellet; kommunestyret. Vi forholder oss likevel til kommunens anvisning og sender klagen direkte til fylkesmannen, med kopi til Namsskogan kommune.

Avvisning – manglende parts- og klageinteresse

I og med inngåelse av kjøpekontrakt av 13. november 2003 mellom Norske Skog ASA og ekteparet Anne Ulvig / Anders Kiær har Ulvig/Kiær forpliktet seg til å selge alle frittliggende enkeltteiger til lokale skogeiere, jf kontraktens pkt. 13.3 som lyder:

"Kjøper forplikter seg til å legge til rette for et videresalg til lokale skogeiere av frittliggende enkeltteiger..."

I medhold av samme punkt forpliktet ekteparet seg til å gjennomføre salget i samarbeid med Skogeierforeningen Nord (nå, Allskog), jf pkt. 13.3 i.f.:

"... og vil herunder ta initiativ til et samarbeid med Skogeierforeningen Nord."

Namsskogan kommune innvilget konsesjon til Ulvig/Kiær 25. august 2004 bl.a. på det vilkår at enkeltteigene skulle videreselges til de lokale skogeierne:

*"Med hjemmel i lovens § 1 punkt 5. for å opprettholde bosetting i distriktet, settes som vilkår: Kjøper forplikter seg til å legge til rette for et videresalg til lokale skogeiere av frittliggende enkeltteiger og områder som arronderingsmessig vil gi bedre samfunnsmessig ganglige løsninger. Her vil Namsskogan kommunestyre minne kjøperne om punkt 13.3 i kjøpekontrakten: Kommunestyret forventer at de nye eierne vil innfri dette punktet overfor de lokale skogeierne."*¹

I medhold av kjøpekontraktens pkt 13.3 samt konsesjonsvilkårene gitt i konsesjon av 25. august 2004, har Arild og Terje Lundquist – i likhet med andre lokale skogeiere – krav på at enkeltteiger legges ut for salg, til lokale skogeiere. Dette betyr samtidig at Ulvig/Kiær ikke har rett til å selge eller på annen måte overdra disse eiendommene til andre.

14. desember 2010 ble Namdal bruk innvilget konsesjon for sin overtakelse av halvparten av eiendomsmassen som i medhold av kjøpekontrakt av 13. november 2003 og konsesjon av 25. august 2004 ble overdratt til Ulvig/Kiær.

I brev av 11. januar 2011 klaget vi over konsesjonsvedtaket. Klagen ble avvist av kommunen i dens vedtak av 8. mars 2011. Etter å ha søkt opp saksdokumentene på Internet viser det seg at avvisningen er begrunnet i at konsesjonsvedtaket ikke har faktisk eller rettslig virkning for brødrene Lundquist. Videre ble det lagt til grunn i vedtaket at Lundquists medlemskap i Skogeierforeningen Nord samt naboskap og interesse i å få kjøpt naboeiendommer viser at Lundquist tilknytning til saken ikke er av en slik art og styrke at det er rimelig at det gis anledning til å få prøvd vedtaket for en høyere forvaltningsinstans. Her har saksbehandler dekket over essensielt faktum.

¹ Mine understrekninger.

Plikten til å selge alle enkelteigene til lokale skogeiere er ikke tatt med i konsesjonsvedtaket, dette til tross for at denne plikten hviler på Ulvig/Kiær og derved følger eiendommene, jf kjøpekontrakten, konsesjonen av 2004 samt rettsforliket av 28. mai 2010 nevnt nedenfor.² Følgelig har vedtaket faktisk og rettslig virkning for brødrene Lundquist, dette da deres (og de andre skogeiernes) rettigheter er blitt fratatt dem uten at disse har fått anledning til å forsvare sine rettigheter. Lundquist har følgelig den nødvendige tilknytning til saken som Namsskogan kommune savner.

Kommunen har åpenbart fattet dette vedtaket på sviktende grunnlag. Som nevnt ovenfor er Lundquists rett til å få kjøpe enkeltteiger ikke bare kontraktsfestet men også nedfelt i konsesjonsvilkårene gitt av den samme kommune 25. august 2004. I likhet med avvisningsvedtaket av 8. mars 2011 er også konsesjonen gitt 14. desember 2010 fattet på sviktende grunnlag, bl.a. idet konsesjonen gitt av 25. august 2004 effektivt skulle ha hindret at det ble gitt konsesjon til Mæle før alle enkeltteiger var solgt i medhold av kjøpekontrakt av 2003 og konsesjon av 2004.

Litt videre om diverse overdragelser og konsesjonssøknader i forbindelse med Norske Skogs salg

Ulvig/Kiær har ikke og har heller aldri hatt til hensikt å legge til rette for videresalg slik de likevel forpliktet seg til overfor Norske Skog og konsesjonsmyndigheten, dette bl.a. som følge av den ulovlige og hemmelige samarbeidsavtalen med Ola Mæle av november 2003 som skulle sikre Mæle halvparten av den eiendomsmassen som Ulvig/Kiær tilsynelatende kjøpte.

Både kjøpekontrakten så vel som konsesjonen av 2004 hindrer Ulvig/Kiær i å sitte på disse eiendommene for et lengre tidsrom enn det som bør anses å være en normal periode for tilrettelegging og salg av eiendommene. Videre hindrer kontrakten og konsesjonen at disse enkelteigene legges ut for salg til andre enn dem som nevnes i kjøpekontrakten og konsesjonsvilkårene.

Disse skranker synes å ha blitt søkt omgått ved å la Høyesterett avsi en dom (Rt-2006-1585) som skulle benyttes videre i forbindelse med transport av eiendommene. I og med at Høyesteretts dom kun avgjorde at Mæle og Ulvig/Kiær *har* inngått en avtale om prissamarbeid og fordeling av eiendommene, ble selve fordelingen liggende i hendene på partene. Kjøpekontrakten og konsesjonen av 2004 var nå helt glemt. Jeg nevner at Høyesteretts dom ikke på noen måte hindrer Ulvig/Kiær i å oppfylle sine forpliktelser i medhold av kontrakt og konsesjon.³

Fordelingen med Mæle skulle åpenbart ha utstått til et tidspunkt etter at Ulvig/Kiær hadde oppfylt sine forpliktelser. Dette synes dog ikke å ha vært av interesse for partene.

Idet partene tilsynelatende ikke kom til enighet om fordelingen, ble spørsmålet overlatt til jordskifteretten. Før vi går videre kan jeg nevne at det var ekteparet Ulvig/Kiær personlig som signerte kjøpekontrakten av 13. november 2003. Like etter

² Det fremgår av rettsforlikets pkt 5 (se s. 4 nedenfor) at Ola Mæle trer inn i eksisterende avtaler, deriblant forpliktelser overfor Norske Skog og lokale skogeiere, jf kjøpekontrakten pkt. 13.3. Det samme fremgår for øvrig av Mæles konsesjonssøknad av 1. juli 2010, pkt 12: Rettigheter som ligger til eiendommen...: "Alle rettigheter som selger har hatt følger med i overdragelse." Rettighetene til disse enkeltteigene var som kjent underlagt visse restriksjoner hvor Ulvig og Kiær ikke hadde noen rett til å selge disse til andre enn lokale skogeiere.

³ Kjøpekontrakten har aldri vært omtvistet og er således et gyldig forpliktende rettslig dokument som partene må forholde seg til. Selv om høyesterettsdommen gir uttrykk for at Mæle har krav på å overta 50 prosent av eiendommene som Ulvig og Kiær kjøpte ved kjøpekontrakt av 13. november 2003, må dommen selvsagt tolkes i lys av kjøpekontraktens bestemmelser hvor resultatet da blir: Mæle har krav på å overta 50 % av de eiendommene som ikke er bundet til kjøpekontraktens pkt 13.3 og konsesjonsvilkåret (nevnt på s. 2 ovenfor) nedfelt i konsesjon gitt 25. august 2004.

kontraktinngåelsen overdro ekteparet kontrakten til selskapet Ulvig Kiær AS. Kjøpekontraktens pkt. 12 første setning lyder:

"Kontrakten kan av Kjøper overdras til annen juridisk person, dersom Selger samtykker til dette."

I og med at konsesjonsmyndigheten ikke har hatt tilgang til overdragelsesdokumenter, og det heller ikke finnes spor av slike dokumenter annet sted, må man anta at overdragelsen – om den formelt sett har funnet sted – er i strid med kjøpekontraktens pkt 12. Søknad om konsesjon for eiendomsmassen ble innlevert av Ulvig Kiær AS. Da dette selskapet høyst sannsynlig ikke har hatt en lovlig rett til kjøpekontrakten, er søknaden utjenlig. Det er rettighetshaver til kjøpekontrakten (og senere hjemmelshaver til eiendommene) som er pålagt å søke om konsesjon, ingen andre.

Jeg kommer nå tilbake til jordskiftesaken. 1. oktober 2007 fremsatte Ola Mæle, personlig, krav om jordskifte basert på den hemmelige og ulovlige avtalen han hadde fått Høyesteretts dom på at var inngått med Ulvig og Kiær tidlig i november 2003. Jordskiftekravet ble avvist i jordskifterettens kjennelse av 12. desember samme år. Mæle anket og 28. februar 2008 opphevet Frostating lagmannsrett jordskifterettens kjennelse og ga Ola Mæle rett i å kreve jordskifte.

Det fremgår av rettsboken for sak 2600-2010-0001 Skogene i Namdal og Verran (Frostating jordskifteoverrett) at rettighetene til og delingen av halvparten av eiendommene som ble solgt til Ulvig/Kiær, ble fremmet for jordskifteretten av Ola Mæle, personlig.

27. mai 2010 nedla Mæle bl.a. følgende påstand:

"Eiendommene angitt i tabell nr 3...overføres til Ola Mæle/Namdal Bruk AS mot betaling..."

Jeg minner om at Namdal Bruk AS ikke var registrert som part i jordskiftesaken. Dagen etter, 28. mai 2010, inngikk partene rettsforlik. I følge rettsboken forstod jordskiftedommeren det slik at hjemmelsoverføringen av eiendommene skulle skje direkte til Namdal Bruk AS. Som følge av Ola Mæles signatur i rettsforliket, på vegne av Namdal Bruk AS, har dette selskapet blitt tildelt rettigheter samt at det har påtatt seg forpliktelser nedfelt i rettsforliket. I følge den nevnte rettsbok er selskapet Namdal Bruk AS, som jordskifteretten altså har forholdt seg til under rettsbehandlingen, identifisert med organisasjonsnummer 994 280 619. Selskapet er første gang registrert i Brønnøysundregistrene 17. august 2009.

Som følge av rettsforliket mellom partene ble det nødvendig å endre deler av Trøndelag jordskifteretts vedtak av 12. november 2009, et vedtak verken vi eller konsesjonsmyndigheten har fått tilgang til. I medhold av rettsforliket ble det gjort følgende endring i vedtakets pkt 1.5 "Hjemmelsoverføring":

"Ved innvilget konsesjon skal hjemmelen til eiendommene som går fram av tabell 3 overføres fra Org.nr 986531491 Navn Ulvig Kiær AS...til Org.nr 994280619 Navn Namdal Bruk AS..."

1. juli 2010 søkte Namdal Bruk AS om konsesjon for overtakelsen av de nevnte eiendommene. I mellomtiden hadde Mæle utført flere selskapsrettslige endringer.

For konsesjonsmyndigheten burde det fremstå som rimelig oppsiktsvekkende at søknaden ble sendt inn av Org.nr 995 498 022, et selskap som var registrert første gang 10. mai 2010 med adresse Advokatfirmaet Haavind AS og som frem til 29. juni 2010 gikk

under navnet: AGARDH 115 AS. Ved endringsmelding av 25. juni 2010, registrert i Brønnøysundregistrene 29. juni 2010, ble selskapets navn endret til Namdal Bruk AS.

I følge en annen endringsmelding av 25. juni 2010 endret Namdal Bruk AS (Org.nr 994 280 619) navn til Namdal Skoger AS. Til tross for at det er *dette* selskapet som i medhold av rettsforliket av 28. mai 2010 skulle (og hadde rett til å) overta de omtvistede eiendommene og som derved er ansvarlig for innsendelse av konsesjonssøknad, så er det altså AGARDH 115 AS (senere Namdal Bruk AS) som har forfattet og sendt inn konsesjonssøknaden.

For å gjøre det klart, det er ikke et selskapsnavn som er blitt tildelt rettigheter og som har påtatt seg forpliktelser i rettsforliket av 28. mai 2010, og som deretter er forpliktet til å søke om konsesjon, men derimot et selskap med et konkret organisasjonsnummer. Det er altså organisasjonsnummeret som identifiserer selskapet og ikke selskapsnavnet.

Konsesjonsmyndigheten (Namsskogan kommune) har følgelig ingen mulighet til å gi konsesjon til et selskap (Org.nr 995 498 022) som ikke har rettigheter til eiendommene, og bare av denne grunn må konsesjonsvedtaket av 14. desember 2010 oppheves.

Avslutningsvis bør det nevnes at Ole Mæle ikke lenger har kontroll over noen av de selskaper som på hver sin måte er blitt involvert i overtakelsen av de nevnte eiendommene, dette idet det ved endringsmeldinger til Brønnøysundregistrene av 25. desember 2010 er blitt registrert at Øystein Stray Spetalen skal ha signatur *sammen* med Mæle. Signaturbestemmelsen gjelder også det selskapet som feilaktig har fått konsesjon, nemlig Namdal Bruk AS (Org.nr 995 498 022).

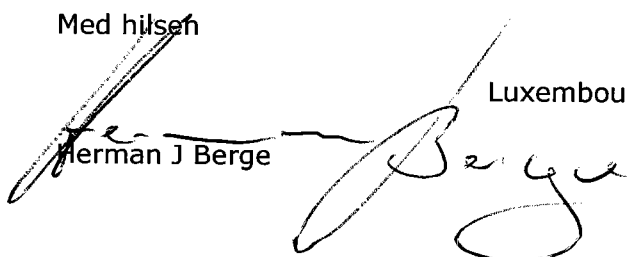
Endelig nevner jeg igjen at Daglig leder av Namdal Bruk AS, Knut Berger, i sin konsesjonssøknad erklærte at han hadde arbeidet i Namdal Bruk AS siden 2006. Dette er en bevisst uriktig erklæring, idet selskapet ble første gang registrert 17. august 2009.

Samlet sett – hvor vi viser til vår melding til ØKOKRIM og Konkurransetilsynet av 10. desember 2010, samt til vår klage av 11. januar 2011 og vårt brev av 23. mars 2011 – ser vi en rekke signaler på uredelig og straffbar atferd, og jeg ber Namsskogan kommune/fylkesmannen om å ta hensyn til dette ved behandlingen av denne klagen, samt ved enhver vurdering av spørsmål relatert til konsesjonssakene.

* * *

Arild og Terje Lundquist har – i likhet med alle andre lokale skogeiere – rettslig klageinteresse i herværende sak. Den rettslige klageinteressen er som tidligere nevnt hjemlet i kjøpekontrakt av 13. november 2003 og konsesjon av 25. august 2004, og vi ber med dette om at avvisningsvedtaket av 8. mars 2011 blir opphevet og at klagen av 11. januar 2011 blir tatt til behandling.

Med hilsen

 Herman J Berge

Luxembourg 4. april 2011